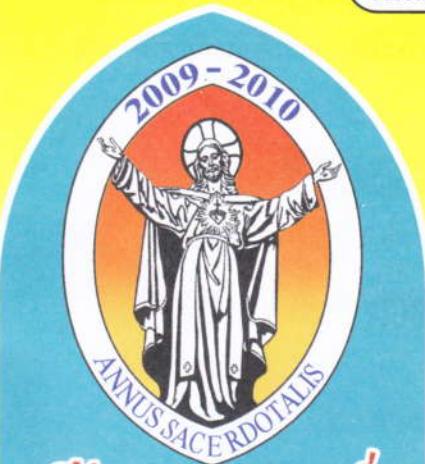

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีประสงม

ประสงมเป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัย
ของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า
ซึ่งพระองค์ทรงเรียก
ทรงเลือกและส่งօอကไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน 2010 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2433

วาระที่ 24 เทศกาลธรรมชาติ C

พระวาจา (ลก 15:1-10)

เราเน้น บรรดาคนเกื้อกายและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟังพระเยซูเจ้า ชาวฟาริสีและธรรมจารย์ต่างบ่นว่า ‘คนนี้ด้อนรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา’ พระองค์จึงตรัสเรื่องอุปมาณีให้เข้าฟัง

“ท่านใดที่มีแกะหนึ่งร้อยตัว ด้วนนึงพลัดหลง จะไม่ละแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ในถิ่นทุรกันดาร ออกไปตามหาแกะที่พลัดหลงจนพบหรือ เมื่อพบแล้ว เขาจะยกมันใส่บ่าด้วยความยินดีกลับบ้าน เรียกมิตรสาขและเพื่อนบ้านมา พูดว่า “จริงร่วมยินดีกับฉันเด็ด ฉันพบแกะตัวที่พลัดหลงนั้นแล้ว” เราบอกท่านทั้งหลายว่าในสวรรค์จะมีความยินดีเช่นนี้พระคนบาปคนหนึ่งกลับใจมากกว่าความยินดีพระคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่”

คุณธนะรัตน์ - คุณสุภาวรรณ วังตลาด
สร้างอุทิศแด่ อ็อกเนส ประชุม วังตลาด
(ครบ 6 ปี)

“หอยิงคนໄลที่มีเงินสินหนรีอยและว่าทำหายไปหนึ่งทรีอย ฉะนั้นจุดตะเกียง กວาตม้าน ศันหาอ่องดี ล้วนจนกว่าจะพางหรือ เมื่อพนแล้ว นางจะเรียกมิตรสหายและเพื่อนบ้านมาพูดว่า “จรร่วมยินดีกับศันเด็ด คันพนเงินหนรีอยที่หายไปแล้ว” เร้นออกท่านหั้งหดายว่าทุกสวรรค์ของพระเจ้าจะมีความยินดีเช่นเดียวกัน เมื่อคนบานปลูกบานนี้รอกลับใจ”

หัวข้อ	ในสวรรค์จะมีความยินดีเพราคนบานปีกกลับใจ
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าเพื่อนแท้ของคนบาน
ทำที่	พร้อมด้อนรับและให้โอกาสกับทุกคน
การดำเนินชีวิต	เจริญชีวิตอย่างดี โดยสำนักถึงพระทัยดีของพระ

บทอ่านที่พูด : - อพย 21:7-11, 13-14

ประชาราษของพระเจ้า เจริญชีวิตนอฟเล้นทางที่พระเจ้าต้องการ พากษาหันหลังให้กับพระเจ้า ผู้ซึ่งนำพาเข้าอกมาจากป่าเทือกปีปีต์ พากษาหันไปนับถือพระเท็จเที่ยมด่างๆ แต่ไม่เสสได้วอนขออภัยโทษจากพระเจ้าสำหรับพากษาเหล่านั้น

บทอ่านที่สอน : - โทร 1:12-17

นักบุญเปาโลกล่าวว่า พระคริสตเจ้าเสด็จมาในโลกนี้เพื่อช่วยคนบาน ใน การกลับใจของท่าน ท่านเองได้รับประสบการณ์ของความเมตตากรุณาของพระเจ้า และการช่วยให้รอดพ้น

พระธรรม : - อก 15:1-10

พระเยซูเจ้าได้ทรงด้วยนิพพานฟารีสิ่ว่า พากษาที่เป็นคนบานปีกนนี้เหมือนกันกับคนบานอื่นๆ ที่ต้องการรุ่ง กลับใจ โดยยกนิทานเบริญนเที่ยบเรื่องถูกแกะที่หาย เงินหรืออยู่ที่หายเพื่อสอนและเตือน พากษา

ประมวลงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน ก.ศ. 2010

พิธีตอนหนรีอย	ประสาร	พิธิกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เส็บอุปกรณ	เชิญของวาย
07.00 น.	พ่อนทดสอบ	คามิลลั่น	คุณหนึ่ง - คุณจิตรใจ	คุณสุทธอนันต์	คุณจุฬารัตน์
09.00 น.	พ่อเอ้าวัต	คุณกรบุช	คุณวิชุดา - คุณสุภา	คุณปิยวิมล	คุณพัชรินทร์
19.00 น.	พ่อน查验ด	สุดบุรุษ	คุณพรเดช - คุณลดาส	คุณนัจระ	คุณอุทาพิทย์

- - จากพระวาจาสูตรชั้ต - -

บกพร่องที่หาย

เด็ก 2 คน คือ อาโนสและอาเบล ต่างกำลังล้อเลียนแกะที่กระซัดกระชาย เพราะว่าลาเป็นไกลีข้ามมา อาโนสมิแกะอยู่ 100 ตัว เน่าองเป็นเจ้าของและได้อาใจใส่พวกรันนอย่างดี ส่วนอาเบล เน่านี้แกะหลาชร้อยตัว แต่ไม่ใช่ของเน่า เนานี่เป็นแก่ลูกข้าง แกะ เท่าเดียวเป็นของนายทุนคนหนึ่ง ขณะที่ต้องแกะเหล่านี้ สังเกตว่า อาโนสมิท่าทางวิตกกังวล อาเบลเริงตามว่าเกิดอะไรขึ้น อาโนส รีบล่ากันมีแกะแท้ 99 ตัว ตัวหนึ่งหายไป มันซื้อเคอร์ร์ อาเบลจึง พูดว่าคุณรู้จักมันทุกด้วยแล้วหรือ อิจฉาว่าเจ้าตัวนี้หายไป ให้...อา โนสตอบ ลันรู้จักมันดีแต่เป็นลูกแกะ อาเบลจึงว่าลันไม่เคยรู้ เสียด้วยซ้ำไปว่าลันมีแกะทั้งหมดเท่าไร ล้านก็ไม่มีทางรู้ได้ หรือบอกได้ แม้แต่ เจ้าของซึ่งไม่สนใจมันเลย แล้วลันจะไปสนใจทำไรล่ะ อาโนสตันจะไปหามัน นะซิ แล้วขอจะที่รังแกะ 99 ตัวไว้ที่นี่หรือ มันไม่ใช่ไปหน่อยหรืออาเบลทั้ง อาโนสตอบจันแคบท่า เท่านี้ไม่เสื่อมหายครั้ง อาเบลจึงว่านาอนี่น่าจะบ้าที่จะหิว 99 ตัวไว้แล้วไปหาตัวที่หาย ลืมความคิดนี้ ไปได้เลย พรุ่งนี้ค่อยไปหามันก็ได้ อาโนสตอบว่าพรุ่งนี้มันอาจหายกินไปก็ได้ จันเป็นห่วงมัน ลัน รู้จักมันแต่ละตัว และรักมันมากด้วย ล้านคิดหมายมั่นไม่เจอกันคงนอนไม่หลับเป็นแน่ เพราะเข้าหมายไป อาลงจะทำร้ายและฆ่านันเสีย ลันต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับพวกรัน

อาเบลจึงว่าเดี๋ยวมันก็กลับมาเองแหละ ไม่ได้อาโนสตอบ จะรอให้มันมาหารหรือ เป็นเรา เองซิ ซึ่งเป็นนายชุมชนจากต้องไปตามหามัน เนื่องจากไม่รู้ว่าหายไปไหน อาเบลพูดต่อ จะไปตามหามันที่ ไหนตอนนี้ก็มีคิดแล้ว กลับบ้านเลย

แต่อาโนสไม่ยอมแพ้ เขายืนออกเดินทางไปทิศทางที่เขาคิดว่าจะเจอรัน เขาพยายามนึกที่ๆ เคอร์ร์ซ่อนไว้ ส่วนอาเบลก้มุ่งหน้ากลับบ้านเจ้านายพร้อมกับฝูงแกะ เขายังไม่คิดที่จะทำงานของการา เพราะไม่ได้ค่าจ้าง ที่จริงแกะตัวหนึ่งของอาเบลที่หายตัวกัน ปรากฏว่าแกะทั้ง 2 ตัวมาเจอกัน หิ้งคู่ต่างรู้ด้วยองร่างว่าได้หลัดหลงจากฝูง แต่คุณที่ซึ่งก่อเรื่องวิตกกังวลมากกว่าเพื่อน แต่แกะอีกตัวดู ทางไม่ค่อยวิตกกังวลเลย เคอร์ร์ซึ่งถูกว่าทำไม่เชื่อในวิตกกังวลที่เราลงคุณเข่นนี้ มันน่ากลัวเหล

เดิมไปตัวอย่างคราย แกะนื้นตอบว่าที่จริงฉันไม่ได้หลงจากฝูงดอก แต่ฉันวิ่งหนีมาต่างหาก และเวลาหนึ่งรุ่วเช่นหลังทาง เคอร์ชั่งตามว่าเลี้ยวที่ไม่เหลือจึงหนีออกมากลาง เหราจะเมี้ยดต้นนายชุมพานาลาหรือเจ้าของไม่เคยสนใจคุณลักษณะ เขาไม่สนใจว่าสัตว์จะอ่อนแรงหรือแข็งแรง ดูๆ แล้วฉันอาจจะไม่วิตก ก็จะกลับไปต่อชั่ง แล้วฉันรู้สึกกลัว จึงฉันไม่เหลือสักเท่านี้มาก่อน เมื่อก่อนฉันคิดว่า "ไม่มีใครสนใจที่จะเอาใจใส่ฉัน ฉันไม่สำคัญอะไรสำหรับพวกรบฯ ฉันไม่มีคุณค่าอะไรแก่ใคร ฉันไม่มีแม้แต่ชื่อ คนเหล่านี้นิยมฉันไปแล้ว ฉันไม่มีบ้านที่จะอยู่"

ฉันไม่เข้าใจเชื่อคิดเช่นนี้ได้อีกต่อไป ว่าถ้าไม่มีผู้ดังที่ฉันมี ฉันไม่เรียกมันว่าบ้าน แกะตัวนั้นตอบ เหราบ้านคือที่ที่มีความรักอยู่ ใช่แล้ว...เราคนนี้เชอร์รูสึกว่าขอได้หายหรือหลงทางจริงๆ เคอร์ชั่งบุดบุดปะบอนใจ ตรามใดที่ขอไม่มีบ้านเชอสัญเสียทุกอย่าง ไม่ว่าที่ไหนที่เชื่อไป เชื่อได้หลงหนา คลอดเวลา เมื่อชาติดีว่าเป็นการดีที่จะนองรอให้เข้าหมาป่านาและกินเชือเสีย แต่สำหรับฉันจะไม่เป็นชั่วนี้ แต่ว่าจะทำอะไรแกะนั้นถูก แกอร์ดอาจเดินรู้นาชุมพานาลาของฉันรู้ว่าฉันและรักฉัน เวลาหนึ่งเขายังคงเดินทางหาฉัน สิ่งที่ฉันจะทำคืออยู่ตรงนี้และเข้าจะหาฉันเอง

แกะนั้นบุดต่อ ฉันนี้สักคนหนึ่งที่อาจใช่ฉันเช่นนี้ฉันจะไม่วิ่งหนีมานั่นนอน พวกรบฯ คือครั้งนี้ แกะเหว่าเขาได้ขึ้นเสียงเรียกมาแต่ไกล เคอร์ชั่ง นั่นไงสิ่งที่ฉันบอกเชือ นั่นเป็นเสียงของนายชุมพานาลาของฉัน ฉันรู้ใจเขา "ไม่หอดคือที่ฉัน"

เขากะตีเชือใหม่ หรือจะต่อว่าขอใหม่ เคอร์ชั่งตอบ เขายังไม่ศีดัน แต่อาจจะต่อว่าฉันนิดหน่อย แต่ฉันเชื่อฉันจะได้รับสิ่งที่ต้องการ

พอหุดจนแกอร์ชั่งก็อกร้อง "ไปหาเจ้าของ เมื่ออาโนสเป็นแกะวิ่งมาหา หาที่ว่าไปหากันดีว่า เหาอุ่มน้ำหนึ่มที่แขนและกอดมันไว้ แล้วจับไส้บนบ่าด้วยรอยยิ้ม พร้อมเดินกลับบ้าน ขณะเดียวกัน เข้าบะทัวนั้นมองอยู่ๆ แล้วก้อนหินที่มันซ่อนด้วย ภาพที่นั่นเกินทำให้น้ำตาไหลออกมากตาม และมีความรู้สึกว่าตนอาจหลงทางเข่นกัน เขาไม่เคยมีความรู้สึกเข่นนี้มาก่อน"

จากเรื่องแกะที่หาย พวยเขียวเข้าต้องการจะพูดหรือบอกอะไรแก่เรา ประสงค์ต้องการจะบอกว่าพระองค์สนใจและเป็นห่วงแกะที่หายไป เวลาหนึ่นพระองค์หมายถึงพวกรกืนภัย คุณนาย ผู้ที่ตกขอบสังคม พวกรบฯ หลานนี้ถูกทอดทิ้งจากนายชุมพานาลา หรือบางที่นายชุมพานาลาเหล่านี้ปฏิบัติ ท่อพวกรบฯ ให้ร้าวทำ ไม่ได้สรุว่าวิถีชีวิตรูปแบบของนายชุมพานาลาแท้จริงไป

ในชีวิตของเรา หลาชครั้งราหลงทางเข่นกัน เป็นต้นเมื่อเราตกในบาป เราทำลักษณะนี้ออกไป ทางบ้านของพระบิดาเข้า แต่เวลาเดียวกันหลาชครั้งราเรารักถูกกันหนาโดยพระคริสตเจ้า นายชุมพานาลาที่

ดี ขอให้เราครรภานี้ก็ว่าเมืองคนเผื่องอย่างไรให้เรารออยู่ โดยเฉพาะสำหรับผู้นั้น โถยเทาจะสำหรับพระเจ้าฯ เจ้า

ในโลกของเรามีผู้คนมากมากเดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าทางศีลธรรม ทางชีวิตจิต และอื่นๆ เพราะพวกเขากำลังเดินทางไปท่องเที่ยว ไม่มีใครให้ความสนใจกับพวกเข้า ไม่มีใครทำให้เขารู้สึกว่าเขามีค่า คุณสมบัติทุกคนนี้ประสบการณ์ของการถูกกันพูน/โดยนายชุมพานาคท์ดี ผู้ซึ่งแสดงความห่วงใย ความเอาใจใส่ ต่อบุคคลที่หลงไป เดินทาง ขอให้เราห่วงใยที่จะกลับไปหานายชุมพานาคท์ดี หนึ่งอันอาโนมส์ที่ ตามหาเบเกทที่หาย และแกะที่หายกระหายหาเจ้าของ

-- ข้อต้องใช้ --

1. ข้าพเจ้าจะกลับเดือนเพื่อนพี่น้องที่หลงผิดไป
2. ข้าพเจ้าจะภารนาสำหรับคนบาปทุกๆ วัน
3. ข้าพเจ้าจะพยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

อิสระแห่งรัก

(ต่อจากบันทึ้นแล้ว)

“พระองค์ที่ชอบอย่างนี้?... หมาย่ทางพระองค์ที่จะลงจากทางบนนาแม่น้ำแม่เครื่อง การได้บำบัดมนุษย์ก็
ดีนักสุดไปแล้ว”

“นี่... การได้บำบัดมนุษย์ลืมสูตรไปแล้ว แต่ส่วนของการได้บำบัดนี้ไม่ครบถ้วน ก็คงต้องท่าไรที่
จะเน้นรับบทได้บำบัดมนุษย์? บางคนไม่รู้ด้วยสาเหตุใดที่อยู่เพื่อได้ถูกทำ ไม่รู้ว่าเราได้รับนาฬิกาสัมภាន
ให้... ครั้นที่ราชบุตรเริง ก็มีหลายคนเห็นมือกันที่ฟุตช์แต่ด้วยก็บุคณะ่อ ผู้คนที่ให้เราลากจากไม่ถูกเห็น
ແเมย์รับบทด้วยว่า ถ้านำลาลงจากไม่ถูกเห็นได้ เขาจะเชื่อ”

“พระองค์ก็ฯลังมาให้เราเห็นด้วย เขาจะได้รึ?”

“คุณพ่อคือเมื่อันเดือนนี้แล้ว... พอกชาติว่าการที่ลัง
มาหากไม่ถูกชน ก็ต้อง ที่ถูกตรึงอยู่อย่างนั้น เนื่องจากยังไม่
ถูกเรื่องยากและที่ศรัทธา แต่วอกชาตากลับคือสักนิดไม่
ถูก การที่จะขออนุญาตไปบนไม้ถูกชน ที่ต้องมา
เมื่อไหร่ก็ได้ เพราะเราเชื่อว่าที่จะทำให้เนิน แต่เราไม่ลงและคง
ยืนเหยียดอยู่จนเดือด นั่นเป็นเรื่องยากไปกว่าที่นั้นและ
และที่ศรัทธาที่บ้านไม่ใช่แค่ พร้อมความรักนั้นไม่มีข้อบกพร่อง
เมื่อไหร่ก็จะรอดชีวิตไม่มีข้อบกพร่อง และเราต้องการพิสูจน์ให้
เห็นว่า ความรักทำได้ดีขนาดไหนสำหรับคนที่รัก”

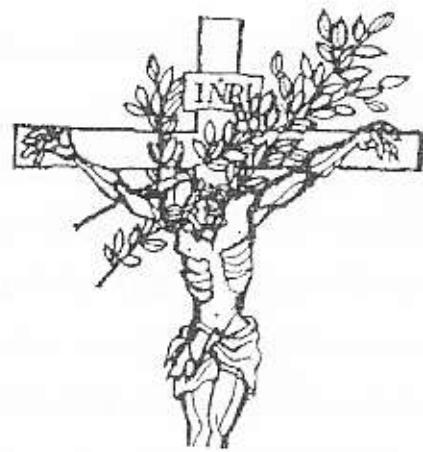
“มั่นใจก็มากครับพระองค์”

“ใช่... มั่นใจก็มาก... การที่จะรักกันจริงๆ แต่การที่จะรักให้ตลอดนี้เสียกัน อย่างที่คุณพ่อว่ากันนั้น
แหลก แต่ที่เป็นเครื่องพิสูจน์ว่ารักจริง... ขยันญี่บุกภัณฑ์เมื่อแรกแต่งงานเดือยกันเท็งนี้แหลก แต่ที่จะ
รักกันตลอดไปจนชีวิตจะไม่เหลือ... จะใช่ทุกคนก็ปล่า เช้าที่กำลังฟื้นจากภัยเดร่ ใหม่ๆ หน้าตาดูอ่อนเพี้ยน...
ก็เมื่อไหกับการควบเพื่อนนี้แหลก เพื่อนให้ไวๆ หวานๆ แต่การจะรักษาภัยเดร่ให้มอมเพื่อนไว้เสียกัน...
ถ้าอย่างฉะรักกันให้ตลอดชีวิต แต่ลังคนจะต้องเข้าห้องน้ำด้วยมีเคืองในการตอกตีเรื่องเดองให้สมอ ผู้ดูว่าอย่างไร แต่
ลังคนจะต้องพยายามดูดองฟองน้ำด้วยมืออีกด้วยหน่อย”

“แล้วพระองค์จะต้องอยู่อยู่อยู่ท่านนี้ให้ถึงนานสักเท่าไรถึงครึ่งปี?”

“ก็จะกล่าวสัญญาอย่างลังคนเหมือนเช่นว่า เรายังรักษาเด็กให้”

ฉันเสียง พระเดิราราของพระเยซูจึงบูลังมาและนั่งทางโนหลังด้านขวา
เมื่อไหเดิม ขณะเสียงหายใจเหลือกสิบครั้งตั้งมานาบลางที่นั้น คุณพ่อชัยยัง
มีอัลตราโซนิกทางที่ฟ้าฟากทำสำฤทธิ์ทางการเรียกอย่างสำราญ ก่อจะเดินไปปิด
หน้าต่างด้านเพรนท์ เสียงดอนหมายใจแต่จะบากบูดฟ่อชัยเรอแบบไม่ได้
คุณลังแทรกเสียงปิดประตูไว้ ภายนอกคุณฟ่อชัยเรอแบบไม่ได้

ភ្នែករាជ

କବ୍ୟାନ୍ତ

ประชุมกสิริสังฆ

วันพุธที่สิบดีที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2010 เวลา 09.00 น. ขอเชิญผู้สูงอายุทุกท่านร่วมประชุม
พบปะที่ร้องกัน ณ วัดนักบุญ โยเซฟ บ้านโป่ง

ଅତେବେଳେ ଶିଖନ ଅତେବେଳେ ମୁଦ୍ରା

ขอเชิญชวนท่านผู้สนใจมาติดตามและสัมมูลรุข ร่วมกิจกรรมจัดทำเทียน เพื่อส่งเสริมความรัก ความสามัคคี และเพื่อเตรียมเทียนไว้ใช้สักสาขประจำเดือนตุลาคม และเดือนธันวาคม จึงศึกษาดู ล่วงลับ เดือนทุกศกิจกายน ทุกวันอาทิตย์ เริ่มวันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน ค.ศ. 2010 เวลา 13.00 น. – 17.00 น. ณ ศาลาเสมาเทียน

ปัจจិតកិច្ចរម្យនៃសារ (ខេត្ត ១)

ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนชั้น ป.3 - ม.3 ได้ส่งเด็กเข้าร่วมกิจกรรมวันสาร์ตึ้งแต่เวลา 09.00 น. – 12.00 น. ชั่ววันสาร์ที่ 18 กันยายน ค.ศ. 2010 จะเป็นวันสาร์สุดท้ายของภาคเรียนที่ 1

ประชุมผู้ปกครองเด็กนักเรียนชั้น ป.3 - ม.3

ขอเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กนักเรียนชั้น ป.3 - ม.3 ร่วมประชุมเพื่อเตรียมเด็กเข้าค่ายเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ ประชุมในวันอาทิตย์ที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2010 เวลา 10.30 น. (ห้องนิสิตศาสนฯ) ณ ห้องประชุมอาคารบูรพาโลก

ปฏิทินมิสซาบุชาของพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	เดือนมกราคม 2010 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 12 07.00 น.	อาทิตย์ที่ 24 เทศกาลธรรมชาติ	
09.00 น.	สุขสำราญ คุณวิริรา รุจิรัตน์ (วันเกิด)	คุณวิริรา
19.00 น.	สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน	วัด
	สุขสำราญ สุขภาพถูกๆ ทุกคน	คุณเง็กสิ้ง
จันทร์ที่ 13 19.00 น.	ระลึกถึง น.ยอดพัน ครีโขสม พรหสังฆราชและนักปราราม อุทิศแด่ อันดอน เปี้ยว - อันดอน หมุยหยู แซด อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คุณสุพัฒเน คุณวรรณा
อังคารที่ 14 19.00 น.	ฉลองเทิดทูนไม้กางเขน สุขสำราญ คุณปราลี - คุณสมนาคร์ ตุลาเดชาธิกาน อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ และ ที่ไม่มีการคิดถึง	คุณสุวิทย์ - คุณารยา คุณปราลี
พุธที่ 15 19.00 น.	ระลึกถึงแม่พระมหาทุกน์ สุขสำราญ สำหรับกิจการ อุทิศแด่ อันนา เกลี้ยง - มารีอา มาลัย ถังเงิน	คุณคุกสักณี คุณย้อย
พฤหัสบดีที่ 16 19.00 น.	ระลึกถึง น.คอร์เนลลีส พรหสันตะปาปา น.ซีเบรียน พรหสังฆราชและมรณสักขี อุทิศแด่ เปโตร บุญฤทธิ์ ทรัพย์เย็น (ครบ 14 ปี) อุทิศแด่ มารีอา รำพรรณ นิลัยดี	คุณประกอบ-คุณปุณณิศา คุณแกส尼
ศุกร์ที่ 17 19.00 น.	น.โรเบิร์ต แบลลามีโน พรหสังฆราชและนักปรารามัญญ์แห่งพระศาสนจักร อุทิศแด่ อันนา เน็กซิน ครีเจริญ อุทิศแด่ โยเซฟ ตี - มารีอา อันอวย เต้าลีม	สูก - หลาน คุณพยัพ - คุณสุดารี
เสาร์ที่ 18 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 24 เทศกาลธรรมชาติ อุทิศแด่ อัลฟองโซ เขาย์ - อูเจีย ทวี รุจิรัตน์ อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คุณพิเชฐ คุณธนารัตน์-คุณสุกาการณ์